

З досвіду роботи вчителя історії Таращанського НВК «Гімназія «Ерудит» - ЗОШ І ст.» Цюренко О.П

«УРОК МУЖНОСТІ»

Жовтень-2014

Вступне слово вчителя:

Летять, відлітають у вічність роки. Роки, скільки б їх не минуло не зітруть у народній пам'яті імена захисників Вітчизни. Саме сьогодні 28 жовтня 2014 року 70 років тому було визволено останній населений пункт України від німецько-фашистських загарбників.

А що ми знаємо про ту далеку війну? Друга світова війна ввійшла в історію як найкровопролитніша війна, яка забрала життя багатьох людей. Розпочалася вона 1 вересня 1939 року нападом гітлерівської Німеччини на Польщу і тривала довгих шість років, завершилася другого вересня 1945 року. Війна Німеччини проти Радянського Союзу названа Великою Вітчизняною війною, розпочалася вона 22 червня 1941 року.

Тієї червневої пори рожевий світанок пив росу з трав та замріяно слухав останні звуки гармонії на випускному вечорі у стінах нашої гімназії. Саме тут випускники 1941 року танцювали останній шкільний вальс і не знали, що через декілька годин, рівно о четвертій годині ранку 22 червня їх поглине кривавий танок війни, що триватиме 1418 днів і ночей.

Чи знаємо ми, в яких умовах перебували солдати протягом тих чотирьох років? На дні окопів, іноді залитих водою, в сніг і дощ, загорнувшись в шинелі, часто на голій землі, без відпочинку і відпусток.

«Ми за ціною не постоїмо» - це не лише слова з пісні Булата Акуджави, це метод ведення війни. Ми весь час воювали великою кров'ю. і втрати наші в п'ятеро більші, ніж Німеччини. Війна торкнулася всіх.

О пам'яте, всесильна, всемогутня

Не дай забути, тих кого нема

Не доведи о Матінко Пречиста

Щоб в наші душі вкралася зима

Схилимо ж голови перед світлою пам'яттю тих, хто віддав своє життя ввійшовши в безсмертя. Вшануймо їх хвилиною мовчання.

Великою ціною заплатив український народ за перемогу. Україна, яка опинилась в епіцентрі подій, втратила більше восьми мільйонів своїх громадян. Жодна з учасниць другої світової війни (а їх було більше 70) не знала таких жертв.

На довгі 1225 днів і ночей Україна була окупована фашистськими загарбниками, але їм, як і численним завойовникам усіх часів не вдалося поставити наш народ на коліна.

Як визволявся наш Таращанський район від окупантів, які були труднощі, про все це далі розповість наша творча група, яка готувала урок пам'яті.

Я знаю, що минуть роки, змінюватимуться покоління. Настане той час, коли зовсім не залишиться живих ветеранів тієї війни, але зостанеться наша пам'ять про їхні подвиги тож пам'ятайте про все і про всіх героїв України.

Слово вчителя:

Ми – українці повинні пам'ятати хто ми і звідкіля наші корені.

З давніх-давен людям відомо «дерево життя» - це гілочка, на якій ростуть три листочки, перший – символ минулого часу, другий – сучасного, третій – майбутнього часу.

Зображення «дерева життя» зустрічаються на давніх каменях і свідчать, що люди в сиву давнину знали про нерозривний зв'язок минулого, теперішнього і майбутнього.

Усе навколишнє – це наслідок минулих подій, а в тому що відбувається зараз, зароджується майбутнє.

Саме нашому поколінню приходиться жити в непростий час війни. Час, коли твориться українська нація.

Нам є чим і ким пишатися. І є що любити! Любити свою Україну і свій народ.

Моя Вкраїно, вистраждана доле,
Тобі б до сонця гордою рости,
Тебе із дому нелюди вигонили
І мусила свій хрест важкий нести.

Тебе з корінням – та на попелище
Тебе у воду з каменем тяжким
А ти злітала усе вище й вище
Нескорена й незламана ніким.

Моя Вкраїно, гарна, як тополя,
Я-українка з прапрадідів.
Схиляюсь в молитовному поклоні,
Щоб наш не перевівся родовід.